

40 ANYS D'ALCER

Senyores i senyors.

Avui estam aquí per commemorar els 40 anys d'inestimable tasca d'ALCER en favor d'unes persones que senten greument afectada la seva vida per les malalties renals, però que cada vegada han vist amb més esperança l'evolució dels tractaments i que són, probablement, qui més s'han beneficiat de les polítiques de trasplantaments.

Aquest és un acte molt especial per a mi, en primer lloc perquè sóc donant des de l'inici d'ALCER a Balears; de fet, si no record malament, tenc el número 100 de donant. I, en segon lloc, perquè la Presidenta d'ALCER, Manuela de la Vega, és una bona amiga meva; he viscut part de la seva malaltia i la seva lluita per l'organització. Vull aprofitar per encoratjar als qui encara no vos heu fet donants a què ho faceu l'abans possible.

La sensibilització és fonamental per augmentar les donacions, així com tot allò que serveixi per donar suport als malalts; i en aquesta labor ALCER ha destacat de manera brillant. Moltes voltes tan sols ens adonem de la necessària solidaritat quan els efectes ens toquen de prop.

El model espanyol de trasplantaments està basat en una extensa xarxa de coordinadors hospitalaris, formats per detectar possibles donants i entrenats per tractar amb les seves famílies, a més de tota una sèrie d'organitzacions que fan una feina inestimable.

És un sistema cent per cent públic, en el que participen professionals de màxim nivell, organitzacions i ciutadans que donen exemple amb la seva gran generositat i solidaritat.

Aquests elements, units a una legislació modèlica, han convertit a Espanya en un referent internacional i en un exemple a seguir per tots els països que volen millorar els seus sistemes de donació i trasplantaments. El nostre estat lidera les donacions i els trasplantaments d'òrgans al món des de fa 23 anys, molt per sobre de la resta de països, i es realitzen sempre i en tots els casos de manera altruista.

El model constitueix una referència en el món, tal com reflecteixen les recomanacions de la Unió Europea (UE) i del Consell d'Europa a la resta d'Estats a qui encoratgen a què implementin totalment o parcialment el nostre sistema de trasplantaments. Hi ha diversos països que ja l'han aplicat, en major o menor mesura, en alguns dels seus aspectes i Itàlia ha imitat el model íntegrament.

L'Organització Nacional de Trasplantaments fundada el 1989, en els seus 25 anys d'història ha triplicat el nombre de donants i el nombre de trasplantaments d'òrgans realitzats a Espanya.

El passat mes de febrer es van arribar a superar els 100 mil trasplantaments en territori nacional. La xifra més gran prové de trasplantaments renals amb més de 62 mil efectuats, i que dóna mida de la problemàtica dels malalts de ronyó.

El començament dels trasplantaments al nostre país es remunta a l'any 1965, quan els doctors Gilvernet i Caralps, a Barcelona, i posteriorment els doctors Alferes i Hernando, a Madrid, van realitzar els primers trasplantaments de ronyó amb èxit.

Tot això no haguera estat possible sense organitzacions com ALCER, que han fet una inestimable labor de sensibilització social paral·lela a l'avançament de les millores dels tractaments pels malalts de ronyó.

Felicitats, per tant, a ALCER, a tots aquells i aquelles que manteniu viu el seu impuls, a tots els donants i socis, i molt d'ànim als qui patiu malalties de ronyo, a qui vull transmetre

Parlament de les Illes Balears

tot el meu afecte i comprensió, i la d'aquest Parlament.
Sigueu benvinguts.

Moltes gràcies.